

23 Αυγούστου, 1993

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΗΣ R.C.K. SPORTS LTD. (ΑΡ.2),
ΓΙΑ ΑΔΕΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΟ-
ΝΟΜΙΑΚΟΥ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ CERTIORARI

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ
ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ, ΕΧ-PARTE, ΣΤΗΝ
ΑΓΩΓΗ 8020/93, ΣΤΙΣ 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, 1993.

(Αίτηση Αρ. 155/93)

Προνομακά Εντάλματα — Αίτηση για χορήγηση άδειας για καταχώριση αίτησης για έκδοση εντάλματος certiorari εναντίον απόφασης Επαρχιακού Δικαστηρίου εκδοθείσας μετά από μονομερή αίτηση, με την οποία τροποποιήθηκε προηγούμενο προσωρινό διάταγμα — Κρίθηκε ότι υπήρχε εκ πρώτης όψεως υπόθεση ή συζητήσιμο θέμα για υπέρβαση εξουσίας και πλάνη νόμου έκδηλη από το πρακτικό, και χορηγήθηκε η αιτούμενη άδεια.

5

Η αιτήτρια ζήτησε άδεια για καταχώριση αίτησης για έκδοση εντάλματος certiorari με το οποίο να ακυρώνεται η απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας ημερομηνίας 12.8.93 με την οποία τροποποιήθηκε προσωρινό διάταγμα που είχε εκδοθεί από το ίδιο Δικαστήριο στις 10.8.93. Η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε μετά από μονομερή αίτηση της αιτήτριας. Η αιτήτρια ισχυρίστηκε ότι υπήρχε σαφής παράβαση της Δ.48 θ.8(4) των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, η οποία προβλέπει ότι διάταγμα εκδοθέν μετά από μονομερή αίτηση μπορεί να τροποποιηθεί με αίτηση με κλήση.

10

15

Αποφασίσθηκε ότι:

Η έκδοση τροποποιητικού διατάγματος μετά από μονομερή αίτηση και όχι μετά από αίτηση με κλήση σύμφωνα με τις πρόνοιες της Δ.48 θ.8(4), παραβίαζε κατάφορα το δικαίωμα ακρόασης και συνιστούσε υπέρβαση εξουσίας και πλάνη περί τον νόμο, πρόδηλη στο πρακτικό του Επαρχιακού Δικαστηρίου, και γι' αυτό η αιτούμενη άδεια έπρεπε να χορηγηθεί.

20

Η αίτηση επιτράπηκε.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Attorney General v. Christou (1962) C.L.R. 129.

Pastellopoulos v. Republic (1985) 2 C.L.R. 165.

Christofi v. Iacovidou (1986) 1 C.L.R. 236.

5 *Ανθίμου* (1991) 1 Α.Α.Δ 41.

Sidnell v. Wilson [1966] 1 All E.R. 681.

Land Securities v. Metropolitan Police [1983] 2 All E.R. 254.

Re Kakos (1985) 1 C.L.R. 250.

Heli-Air v. Drescher (1988) 1 C.L.R. 234.

10 *Thompson v. Shiel* [1840] 3 Ir.Eq.R. 135.

Δημητρίου, (1990) 1 Α.Α.Δ. 256.

Philippou v. Philippou (1986) 1 C.L.R. 689.

Re Roussias Co. (1981) 1 C.L.R. 703.

Re Philippou (1986) 1 C.L.R. 568.

15 *Re Hadjisoteriou* (1986) 1 C.L.R. 429.

Αίτηση.

Αίτηση με την οποία οι αιτητές ζητούν άδεια του Δικαστηρίου για καταχώριση αίτησης για έκδοση προνομαϊκού εντάλματος της φύσεως *Certiorari*, για ακύρωση του διατάγματος που εκδόθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, σε μονομερή αίτηση, στις 12 Αυγούστου, 1993, στην αγωγή με αριθμό 8020/93.

Α. Γεωργιάδης, για τους αιτητές.

25 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι αιτητές με την αίτηση αυτή ζητούν άδεια του Δικαστηρίου για καταχώριση αίτησης για έκδοση προνομαϊκού εντάλματος της φύσεως *Certiorari*, για ακύρωση του διατάγματος που εκδόθηκε από το

Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, σε μονομερή αίτηση, στις 12 Αυγούστου, 1993, στην Αγωγή αρ. 8020/93.

Τα γεγονότα όπως φαίνονται από την αίτηση και στην ένορκη δήλωση της Σόφης Παπακυριακού-Γεωργιάδου, Γενικής Διευθύντριας των αιτητών, έχουν:

5

Στις 10 Αυγούστου, 1993, οι αιτητές καταχώρισαν στο Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, την Αγωγή αρ. 8020/93, εναντίον των Εταιρειών P.S.P. Freestyle Ltd. και Palinex.Trading Ltd.

Την ίδια μέρα σε μονομερή αίτηση στην Αγωγή, Δικαστής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, εξέδωσε προσωρινό διάταγμα εναντίον της Εταιρείας P.S.P. Freestyle Ltd. (Εναγόμενοι 1), το ουσιαστικό μέρος του οποίου έχει:

10

“ΔΙΑΤΑΓΤΕΙ όπως ο εναγόμενος 1 και/ή οι μετόχοι και/ή διοικητικοί συμβούλοι και/ή αντιπροσώποι και/ή υπαλλήλοι τους εμποδισθούν και δη δια του παρόντος εμποδίζονται από του να πωλούν και/ή εκθέτουν και/ή διαθέτουν προς πώλησιν και/ή εμπορεύονται εις το κατάστημα Athlete’s Foot επί της γωνίας Λήδρας και Ονασαγόρου στη Λευκωσία και/ή μέσω οιαδήποτε άλλου καταστήματος ή εταιρείας στη Λευκωσία οιαδήποτε αθλητικά προϊόντα συμπεριλαμβανομένων άλλα χωρίς περιορισμό των Nike, L.A. Gear, Fila, Addidas και Converse, πλην των αθλητικών προϊόντων Reebok μέχρι να αποφασίσει το δικαστήριο κατά πόσον η συμφωνία ημερομηνίας 1/10/90 είναι νόμιμη και/ή έγκυρη και μέχρις ακροάσεως και τελείας αποπερατώσεως της παρούσης αγωγής εκτός εάν ο εναγόμενος εμφανισθεί ενώπιον του δικαστηρίου τούτου κατά την 24η Αυγούστου, 1993, και ώραν 8.00 π.μ. και δείξει λόγον διατί το παρόν διάταγμα να μη εξακολουθήσει ισχύον.”

15

20

25

Το παραπάνω διάταγμα επιδόθηκε στους εναγομένους 1 την ημέρα της έκδοσής του, 10 Αυγούστου, 1993.

30

Στις 12 Αυγούστου, 1993, οι εναγόμενοι 1 καταχώρισαν στην Αγωγή μονομερή αίτηση, με την οποία ζητούσαν:

“(α) Διάταγμα του Δικαστηρίου ακυρώνον και/ή αναστέλλον την ισχύ του διατάγματος ημερ. 10 Αυγούστου 1993 μέχρι νεωτέρας διαταγής του Δικαστηρίου.

35

(β) Διάταγμα του Δικαστηρίου αναστέλλον το διάταγμα του Δικαστηρίου ημερ. 10 Αυγούστου 1993 μέχρις ότου οι ενά-

γοντες παραδώσουν και/ή προμηθεύσουν τους εναγομένους 1 μέσω των εναγομένων 2 τα παπούτσια και προϊόντα Reebok σύμφωνα με τις πιο κάτω παραγγελίες:

ORDER DETAILS

5
.....”

Ο ίδιος Επαρχιακός Δικαστής, εξέδωσε στην πιο πάνω μονομερή αίτηση, το ακόλουθο διάταγμα:

10 “ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΔΙΑΤΑΤΤΕΙ όπως το ενδιάμεσο διάταγμα ημερομηνίας 10/8/93 να ισχύει νοουμένου μόνο ότι οι Ενάγοντες θα παραδώσουν και/ή θα προμηθεύσουν στους εναγομένους 1 και 2 και/ή σε οποιουδήποτε από αυτούς παπούτσια και προϊόντα REEBOK σύμφωνα με τις παραγγελίες τους όπως φαίνονται στην αίτηση ήτοι:

15 ORDER DETAILS

.....
.....

και/ή σύμφωνα με οποιεσδήποτε παραπλήσιες ή παρόμοιες παραγγελίες των Εναγομένων...”.

20 Η ισχύς του διατάγματος τούτου, ορίστηκε μέχρι τις 24 Αυγούστου, 1993, για να παρουσιαστούν οι ενάγοντες και να ενστούν. Η ισχύς και των δύο πιο πάνω διαταγμάτων, μετακινήθηκε από τις 24 Αυγούστου, 1993, στις 6 Σεπτεμβρίου, 1993, με διαταγή του Δικαστή ύστερα από αίτηση του δικηγόρου των εναγομένων και τη συγκατάθεση του δικηγόρου των αιτητών, λόγω του ότι ο δικηγόρος των εναγομένων θα απουσιάζει στο εξωτερικό στις 24 Αυγούστου, 1993. Το προσβαλλόμενο διάταγμα είναι αυτό που εκδόθηκε στη μονομερή αίτηση στις 12 Αυγούστου, 1993.

Οι λόγοι που προβάλλονται είναι:

- 30 (1) Το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας ενέργησε με υπέρβαση εξουσίας ως Εφετείο και τροποποίησε το διάταγμα της 10 Αυγούστου, 1993.
- 35 (2) Το Επαρχιακό Δικαστήριο ενέργησε εσφαλμένα και με υπέρβαση εξουσίας με βάση το άρθρο 32 των περί Δικαστηρίων Νόμων, χωρίς οι εναγόμενοι-αιτητές να καταχωρίσουν ξεχωριστή αγωγή ή ανταπαίτηση.

- (3) Πλάνη περί το νόμο πρόδηλη στο πρακτικό, γιατί το Επαρχιακό Δικαστήριο τροποποίησε το διάταγμα της 10 Αυγούστου, 1993, με μονομερή αίτηση. 5
- (4) Έλλειψη δικαιοδοσίας με την έννοια ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο εξέδωσε το προσβαλλόμενο διάταγμα σε μονομερή αίτηση. 5

Τα προνομιακά εντάλματα εισήχθησαν στην έννομη τάξη της Κύπρου από την Αγγλία. Το άρθρο 155.4 του Συντάγματος απένειμε αποκλειστική εξουσία για έκδοση των ενταλμάτων αυτών, στο Ανώτατο Δικαστήριο. 10

Ο έλεγχος με το ένταλμα *Certiorari* γίνεται για να περιορίζονται τα κατώτερα Δικαστήρια μέσα στη δικαιοδοσία τους και να τηρούν το νόμο. Το ένταλμα *Certiorari* είναι διορθωτικού χαρακτήρα. Το πρακτικό της απόφασης του κατώτερου Δικαστηρίου εξετάζεται και, αν υπάρχει υπέρβαση δικαιοδοσίας, ή πλάνη νόμου πρόδηλη στο πρακτικό, προκατάληψη ή συμφέρον από τα πρόσωπα που λαμβάνουν την απόφαση, ή παραβίαση των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης ή λήψη της απόφασης με δόλο ή ψευδορκία, η ελεγχόμενη απόφαση ακυρώνεται - [βλ., μεταξύ άλλων, *The Attorney General v. Panayiotis Christou* (1962) C.L.R. 129· *Pastellopoulos v. Republic* (1985) 2 C.L.R. 165· *Christofi and Others v. Iacovidou* (1986) 1 C.L.R. 236· *Γεώργιος Ανθίμου* (1991) 1 Α.Α.Δ. 41]. 15 20

Για την υποβολή αίτησης για έκδοση προνομιακού εντάλματος, είναι αναγκαία η άδεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Ο λόγος είναι προφανής: Η δικαιοδοσία αυτή είναι το κατάλοιπο της εξουσίας του Δικαστηρίου και ασκείται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, για καθορισμένους λόγους που έχουν αναφερθεί πιο πάνω. 25

Για τη χορήγηση άδειας ο αιτητής πρέπει να ικανοποιήσει το Ανώτατο Δικαστήριο ότι έχει "εκ πρώτης όψεως" υπόθεση και/ή ότι υπάρχει "συζητήσιμο ζήτημα", στην έννοια που δόθηκε στις αποφάσεις αυτές στις Αγγλικές υποθέσεις *Sidnell v. Wilson* [1966] 1 All E.R. 681 και *Land Securities v. Metropolitan Police* [1983] 2 All E.R. 254, 258, οι οποίες υιοθετήθηκαν στην υπόθεση *In re Kakos* (1985) 1 C.L.R. 250. 30

Οι νομοθετικές πρόνοιες που ρυθμίζουν τα θέματα των προσωπικών διαταγμάτων, είναι το άρθρο 32 των περί Δικαστηρίων Νόμων του 1960 έως (Αρ.2) του 1992, το άρθρο 8 (όπως αναριθμήθηκε) του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου (Κεφάλαιο 6, Νόμοι 35

11/65, 161/89, 228/89) και οι Διαδικαστικοί Κανονισμοί (Μεταβατικοί Διατάξεις) του 1960 που εκδόθηκαν στις 12 Δεκεμβρίου 1960, δυνάμει του άρθρου 163 του Συντάγματος, που καθορίζουν τη Δικονομία και πρακτική άσκησης της εξουσίας του Δικαστηρίου.

- 5 Το άρθρο 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου, περιέχει ουσιαστικό δίκαιο μόνο και όχι δικονομικό - (βλ., μεταξύ άλλων, *Heli-Air v. Dreacher* (1988) 1 C.L.R. 234).

- 10 Το Δικαστήριο έχει δικαιοδοσία έκδοσης και τροποποίησης προσωρινού διατάγματος. Η Διαταγή 48, Θεσμός 8(4) των Κανονισμών Πολιτικής Δικονομίας, προβλέπει:

- 15 “Οποιοδήποτε πρόσωπο (εκτός από τον αιτητή) που επηρεάζεται από το διάταγμα, το οποίο εκδόθηκε μονομερώς (*ex parte*), μπορεί να υποβάλει αίτηση δια κλήσεως για την ακύρωση ή τροποποίηση του και το Δικαστήριο ή ο Δικαστής μπορεί να ακυρώσει ή τροποποιήσει τέτοιο διάταγμα με όρους, που θα φαίνονταν δίκαιοι.”

- 20 Το προσβαλλόμενο διάταγμα είναι τροποποιητικό του προσωρινού διατάγματος που εκδόθηκε στις 10 Αυγούστου, 1993. Το τροποποιητικό διάταγμα δόθηκε σε μονομερή αίτηση και όχι σε αίτηση με κλήση. Ο δικηγόρος των αιτητών υπέβαλε ότι το Δικαστήριο ενόψει τούτου δεν είχε δικαιοδοσία να εκδώσει το προσβαλλόμενο διάταγμα.

- 25 Η λέξη “δικαιοδοσία” έχει πολλές αποχρώσεις ερμηνείας. Μερικοί τείνουν να πουν ότι, οποτεδήποτε Δικαστήριο αποφασίζει εσφαλμένα, υπερβαίνει τη δικαιοδοσία του. Η δήλωση αυτή είναι πολύ ευρεία και αποτελεί υπερβολή. Το Δικαστήριο ασκεί την εξουσία του σύμφωνα με το καθορισμένο δικονομικό δίκαιο. “Δικαιοδοσία ή αρμοδιότητα”, σημαίνει την εξουσία την οποία έχει ένα Δικαστήριο να αποφασίζει θέματα τα οποία παρουσιάζονται ενώπιον του ή να επιλαμβάνεται θεμάτων τα οποία παρουσιάζονται, σύμφωνα με Δικονομικούς Κανόνες ενώπιόν του, για απόφαση [*Thompson v. Shiel* [1840] 3 Ir. Eq. R. 135 και *Λαυρέντης Α. Δημητρίου* (1990) 1 Α.Α.Δ. 256].

- 35 Ο Δικαστής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας, δεν άσκησε δευτεροβάθμια ή εφετειακή δικαιοδοσία με την έκδοση του τροποποιητικού διατάγματος στη μονομερή αίτηση. Εάν οι εναγόμενοι 1 υπέβαλλαν αίτηση με κλήση, το Επαρχιακό Δικαστήριο όχι μόνο είχε δικαιοδοσία, αλλά και υποχρέωση να αποφασίσει τα ζητήματα που θα παρουσιάζονταν ενώπιόν του για την ακύρωση ή τροποποι-

ηση του διατάγματος της 10 Αυγούστου, 1993 - [βλ., *Philippou v. Philippou* (1986) 1 C.L.R. 689, στις σελίδες 698-699].

Μόνο ουσιώδης παράβαση Δικονομικού Κανονισμού αποτελεί πλάνη νόμου [*In Re Rousias Co.* (1981) 1 C.L.R. 703].

Είναι βασική αρχή δικαίου ότι το Δικαστήριο αποφασίζει τις 5
διαφορές των μερών αφού ακούσει και τους δύο διαδίκους. Δεν εκ-
δίδει διαταγή πριν ακούσει και το άλλο μέρος. Αυτό εκφράζεται με
το λατινικό αξίωμα *audi alteram partem*. Κατά παρέκκλιση, όμως,
ο Νομοθέτης, για κατεπείγουσες περιπτώσεις ή άλλες ιδιαίζουσες πέ- 10
ριστάσεις, για να είναι αποτελεσματική η θεραπεία, επιτρέπει την
έκδοση διαταγμάτων χωρίς ειδοποίηση στο άλλο μέρος.

Στην απόφαση *In re Philippou* (1986) 1 C.L.R. 568, ο κ. Α.
Λοΐζου, Δικαστής (όπως ήταν τότε), ακύρωσε με ένταλμα *Certiorari*,
προσωρινό διάταγμα, στο οποίο δεν ορίστηκε η ημερομηνία ισχύος 15
του και έτσι δεν έδινε την ευκαιρία στο επηρεαζόμενο πρόσωπο να
παρουσιαστεί ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου και να ενστεί.
Όπως αναφέρεται στην απόφαση, δεν δόθηκε ευκαιρία στον καθ' ου
η αίτηση να ασκήσει το δικαίωμα ακρόασης, με βάση την πρόνοια
του άρθρου 8, και εμποδίστηκε έτσι από του να χρησιμοποιήσει το 20
“οπλοστάσιο” των μέσων που ο Νόμος προβλέπει.

Στην υπόθεση *In re HadjiSoteriou* (1986) 1 C.L.R. 429, το Ανώ-
τατο Δικαστήριο ακύρωσε διαταγή του Επαρχιακού Δικαστηρίου
Λεμεσού, με την οποία ακυρώθηκε προσωρινό διάταγμα σε μονομε-
ρή αίτηση, αντίθετα με τις πρόνοιες της Διαταγής 48, Θεσμός 8(4).

Στην παρούσα υπόθεση, ο Δικαστής του Επαρχιακού Δικαστη- 25
ρίου Λευκωσίας, εξέδωσε το τροποποιητικό διάταγμα στις 12 Αυ-
γούστου, 1993, σε μονομερή αίτηση και απέκλεισε τους αιτητές από
του να παρουσιαστούν και να προβάλουν τα επιχειρήματά τους
ενώπιον του Δικαστηρίου. Παραβιάστηκε κατάφωρα το δικαίω- 30
μα ακρόασης και ο δικονομικός κανονισμός.

Η ουσιώδης αυτή δικονομική παράβαση, συνιστά υπέρβαση
εξουσίας και πλάνη περί το νόμο, πρόδηλη στο πρακτικό του κα-
τώτερου Δικαστηρίου. Περαιτέρω, με το τροποποιητικό διάταγ-
μα που εκδόθηκε στην απουσία των αιτητών δημιουργείται μια 35
παράξενη κατάσταση. Το διάταγμα που είναι επιστρεπτό στις 6
Σεπτεμβρίου, 1993, είναι το διάταγμα της 10 Αυγούστου, 1993,
όπως αυτό τροποποιήθηκε με το προσβαλλόμενο διάταγμα της
12 Αυγούστου, 1993. Δεν υπάρχουν δύο διατάγματα αλλά ένα,
ανάλογα τροποποιημένο. Τα επίδικα θέματα που θα παρουσια-

στούν στο Δικαστήριο έχουν αλλοιωθεί ύστερα από άσκηση εξουσίας σε μονομερή αίτηση, στην απουσία των αιτητών.

5 Με βάση όλα τα πιο πάνω, δίνεται άδεια στους αιτητές να καταχωρίσουν αίτηση για την έκδοση εντάλματος της φύσεως Certiorari, για την ακύρωση του τροποποιητικού διατάγματος του προσβαλλόμενου διατάγματος της 12 Αυγούστου 1993, για τους ακόλουθους λόγους:

(1) Υπέρβαση εξουσίας.

(2) Πλάνη περί το νόμο πρόδηλη στο πρακτικό.

10 Η αίτηση να καταχωριστεί σε 7 μέρες από σήμερα. Η ισχύς του προσβαλλόμενου διατάγματος, αναστέλλεται μέχρι την καταχώριση της αίτησης αυτής και αν καταχωριστεί η αίτηση μέσα στον προσδιορισμένο χρόνο, μέχρι την αποπεράτωση της σε όλα τα στάδια.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

15

Η αίτηση επιτρέπεται.